

עלים נדלקם באור יום
הסבו עיני לרוק
היפה מכל.

בנצחם ...
אדם שושנה הלהיב לבבי,
בפקדה עליה אל האור!

ואולי ...
תכלת רקיע זוהר,
הנשקף אל הים
שבתה לבבי מכל?

הו, קלי, כמה מפעים האור!
העין לא תשבע,
לב לא ירגע,
עד אגיד שבך, עד אאיר הצבעים,
ויראום קלם.

ראיתי - שמש במלא עזה,
וידעתי אחד הוא האור,
אחד הוא בוראו.